

# Creatívci č. 6

občasník  
školský rok 2018/2019

Obrázok na úvodnej stránke nakreslila Viktória Kissová, 8. A

Drahí čitatelia!

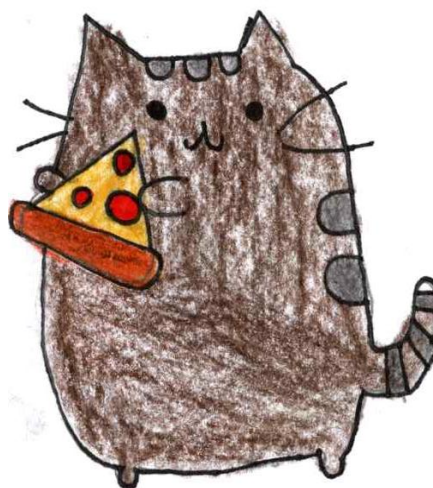
Naše posledné číslo časopisu Creatívci je venované zväčša prázdninám.

Pripravili sme pre vás zaujímavosti o prímorských štátoch s kvízom, zaoberali sme sa dĺžkou prázdnin v niektorých krajinách sveta. Zabaviť sa môžete pri letnej osemsmerovke .

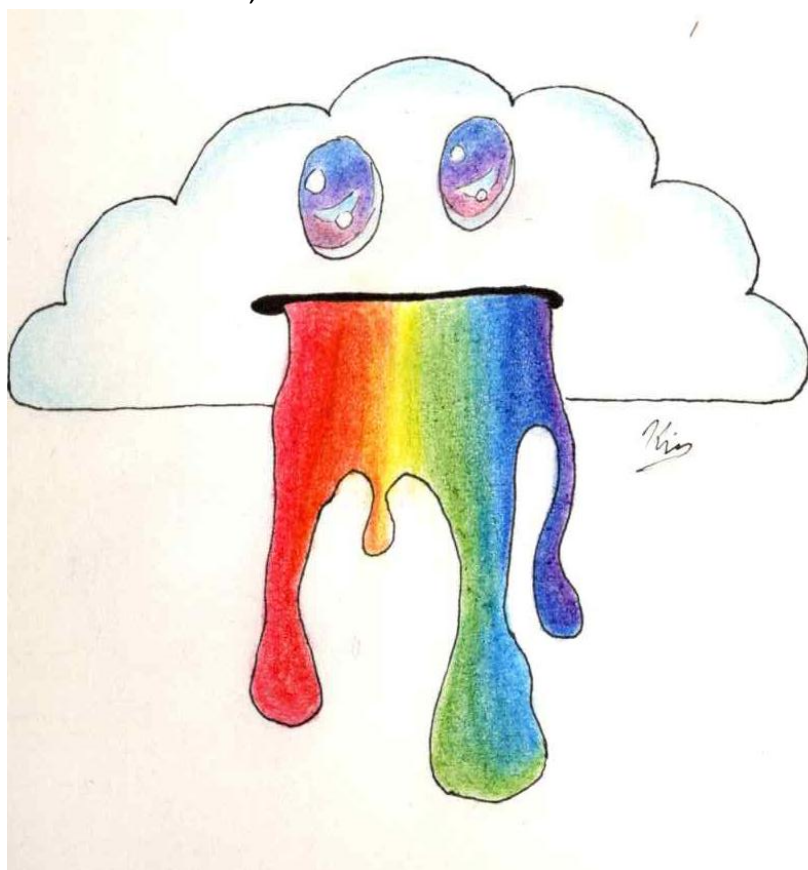
V prílohe vám ponúkame poviedku Ovládač života od našej skvelej autorky Elišky.

Prajeme vám príjemne strávený čas voľna aj s naším časopisom.

Vaša redakcia,  
obrázok nakreslil Filip Tongeľ, 6. B



Milí žiaci,



v mesiaci marec ste sa mohli zapojiť do našej čitateľskej súťaže pri príležitosti "Marca - mesiaca knihy".

Súťaž mala štyri kolá a bolo treba odpovedať správne na 8 otázok z vybraných knižiek z našej školskej knižnice. Otázky boli prilepené na dverách knižnice. Stačilo odpovede napísať na lístočky, podpísať sa, pripísať aj triedu, vhodiť ich do krabice pri knižnici a mať šťastie pri losovaní.

Prvý týždeň našej čitateľskej súťaže bol venovaný Márii Ďuríčkovej,

druhý týždeň bol s Kristou Bendovou, tretí týždeň s Gabrielou Futovou a štvrtý týždeň s Roaldom Dahlom.

Súťažilo 63 žiakov. Najviac čitateľov bolo z 3. A triedy.

Vylosovaní výhercovia a ich odmeny boli v nasledujúcom poradí:

na 1. mieste sa umiestnila Eliška Švrčková z 3. A a získala knižku od Johna Martina a Scotta Seegerta – Galaktická škola, Núdzové pristátie, Najvtipnejšia kniha vo vesmíre,  
na 2. mieste skončila Tereška Tomčíková z 1. A a získala knihu od Kate Pankhurstovej – Mirelka Pátračová rieši prípad rozmazaného pudla  
a na 3. mieste bol Samko Švec z 3. A a získal knižku od Thomasa C. Brezina – Prípad pre teba a Tigrí tím, Prízrak útočí.

Všetkým zúčastneným žiakom ďakujeme za účasť a dúfame, že budú pokračovať v pátraní po nových dobrodružstvách v knižkách v našej školskej knižnici.

Vaša redakcia Creatívcov  
obrázok nakreslila Rizo, 8.A

## Prímorské štáty

### Chorvátsko

Chorvátsko je stredoeurópsky a stredomorský štát na brehu Jadranského mora. Kedysi patrilo monarchii Habsburgovcov, neskôr tvorilo súčasť Juhoslávie.

**Národný park Plitvické jazerá** patria medzi najkrajšie prírodné pamiatky v Európe. V roku 1979

UNESCO zaradilo Plitvice do zoznamu svetového prírodného dedičstva. Na Plitvických jazerách boli nakrúcané niektoré scény filmov Poklad na Striebornom jazere alebo Winnetou.



### Taliansko

Taliansko leží na území južnej Európy na Apeninskom polostrove. K jeho územiu patria aj ostrovy Sicília, Sardínia, Elba...

**Benátky** sú jedným z najlákavejších cieľov pre cestovateľov, ktorí radi siahnu po histórií. Piazza de San Marco, teda Námestie svätého Marka, je azda najvyhl'adávanéjšie a najrušnejšie miesto v celých Benátkach. Ned'aleko námestia sa rozprestierajú verejné záhrady - pľúca Benátok. Park plný zelene dal v Benátkach vybudovať sám Napoleon.



## Grécko

Grécko je jednou z najslnečnejších krajín na svete. Patrí k nemu okolo 2 000 ostrovov, 170 z nich je obývaných. Najväčším ostrovom je Kréta, podľa gréckej mytológie sa tu narodil vládca Olympu a všetkých bohov - Zeus. Tu trávi takmer jedna tretina návštevníkov Grécka každoročne svoju dovolenku. Svojou rozlohou by tento najväčší a najľudnatejší grécky ostrov mohol byť pokojne aj samostatnou krajinou. Jeho obľúbenosť z roka na rok narastá, a to nielen kvôli krásnym plážam, prírodným scenériám a kulinárskym zážitkom. Krétu sa jednoducho oplatí zahrnúť do svojich dovolenkových zážitkov.



## Kvíz

1. Kde sa nachádza ostrov Kréta ?

a) v Taliansku

b) v Grécku

c) v Bulharsku

2. V ktorom roku zaradilo UNESCO Plitvice do zoznamu svetového prírodného dedičstva ?

- a) 1979                                      b) 1970                                      c) 1990

3. Najväčší ostrov Grécka je .....

- a) Korfu                                      b) Mykonos                                      c) Kréta

4. V ktorom meste na nachádza Námestie svätého Marka ?

- a) Rím                                      b) Benátky                                      c) Neapol

5. Ktorá krajina leží na Apeninskom polostrove ?

- a) Taliansko                                      b) Bulharsko                                      c) Grécko

text, obrázky a kvíz vytvorila Andrea Blažeková, 8. A, ako zdroj použila internet

# Prázdniny vo svete

*Vybrali sme pre vás niekoľko krajín a zisťovali sme, aké dlhé sú prázdniny v nich.*

## Argentína

Argentínsky akademický rok začína koncom februára alebo začiatkom marca, končí sa na začiatku alebo v polovici decembra. Na základných školách je žiakom dopriate dvojmesačné voľno a na stredných školách si študenti užijú až tri mesiace oddychu.



## Austrália



Austrálsky školský rok trvá od konca januára do polovice decembra. Letné prázdniny trvajú väčšinou šesť týždňov, opäť v našich zimných mesiacoch. Každý je dlhý 9 až 11 týždňov a dokonca aj medzi nimi si študenti užijú ešte dva týždne voľna.

## Čína

Hoci je nám táto krajina veľmi vzdialená, do školy chodia podobne ako my. Akademický rok trvá od začiatku septembra do polovice júla, pričom letné prázdniny trávajú študenti v letných triedach alebo prípravou na prijímacie skúšky. Vyučovanie začína o 7:30 a trvá až do 17:00, no medzitým je vyhradená dvojhodinová prestávka na obed. Čína poskytuje študentom uniformy, ale ich nosenie nevyžaduje.



## Japonsko



Akademický rok v Japonsku začína v apríli a končí nasledujúci rok v marci. Medzitým si študenti oddýchnu počas letných, zimných a jarných prestávok. Vyučovanie počas roka je organizované do troch semestrov. Japonské školy vyžadujú nosenie uniforiem a majú aj pravidlá pre účesy, topánky, ponožky, dĺžku sukne, make-up, ale aj doplnky.

## Nemecko

Nemecké prázdniny trvajú šesť a pol týždňa. Ich dátum sa v jednotlivých spolkových krajinách líši - od polovice júna do konca septembra.



## Rusko



Akademický rok v Rusku prebieha od prvého septembra len do konca mája. Študenti prichádzajú ráno o 8:30 a domov idú o tretej poobede. Spolužiaci zvyknú navštevovať tú istú triedu od prvého do desiateho ročníka.

## Francúzsko

Francúzsky akademický rok začína v auguste a trvá až do júna. Bežný školský deň vo Francúzsku zvyčajne trvá od ôsmej ráno do štvrtej hodiny poobede. Okrem víkendu bola aj streda z historických dôvodov voľným dňom, za posledných niekoľko rokov sa to však viackrát



zmenilo. Nosenie uniforiem sa nevyžaduje, ale nosiť náboženské oblečenie akéhokoľvek druhu do školy je zakázané.

Text a obrázky vytvorila Klaudia Lovecká, 8. A, ako zdroj použila internet.



### Ovládač života

Cítim sa, akoby som mala zomrieť, akurát stále nezomieram. Posledné týždne sa so mnou niečo zlé deje a neviem čo. V škole je to ešte horšie. Moje posledné kamarátky, ktoré som mala, sa so mnou prestali rozprávať, takže každý jeden deň prežívam ako utrpenie. Nestíham urobiť všetko do školy, a tak aj vyzerajú moje známky. Jednoducho, otras!

Je pondelok a ja utekám dolu schodmi na raňajky. V dome je hlučno ako vždy, pretože mám dvoch bratov a jednu sestru, a tí vždy robia neporiadok.

Mama na mňa kričí zdola: „Angie, už si hotová? Vychladnú ti palacinky!“

„Už idem mami!“ Na stole ma čakajú chutné palacinky s džemom. Moje obľúbené. Sadám si, no vtom vidím, ako palacinky letia na zem. Naš pes Alfie to hneď zbadal, pribehol a už boli v ňom.

„Ach, tak dnes som opäť bez raňajok.“

„Ale neboj sa, Angie, rýchlo ti namastím chlebič so šunkou,“ zachraňuje ma mama.

„Ďakujem, mami.“

Na stole sú položené bábiky, závodné autá mojich bratov a pod nimi je ešte nejaká pošta. Podávam ju mame. Tá celá bledne a podáva ju otcovi.

„Ale, to zase? Stále chcú od nás iba peniaze!“

V posledných týždňoch sa otcovi v práci veľmi nedarí, ale nejako to zatiaľ zvládame. Teraz však otec vyzerá veľmi ustarostene, pod očami má fialové kruhy. Po chvíli mlčania ticho hovorí: „Pred dvomi dňami ma vyhodili z práce. Našli si za mňa náhradu.“

S mamou nič nehovoríme, len sa na seba pozeráme. Balím si tašku a odchádzam na autobus.

Opäť sedím sama. Katelyn, Margaret a Vanessa sedia spolu. Cítim na sebe ich upretý pohľad. Je mi to nepríjemné, ale nemôžem s tým nič spraviť.

Škola prebieha ako vždy nudne. Celý deň sa teším iba na jedno, a to na príchod domov. Keď zazvoní na konci poslednej hodiny, všetci sa začnú hnať domov ako šialení. Idem pomaly, chcem si trochu prevetrať hlavu, a tak sa prechádzam. Kráčam po chodníku a obzerám si na všetky domy v ulici. Vpravo je dom pani McRaynoldsovej. Má dve deti. Chlapca Davida a dievča Nicol. Cez letné prázdniny som jej s nimi pomáhala a starala sa o nich ako babysitterka. Z pamäti sa mi vynárajú pekné spomienky. Zrazu sa predou mnou zjaví celkom úzka cestička, popri nej rastú stredne vysoké stromy a rôzne kríky. Chvíľu váham, či mám tadiaľ ísť, no mám ešte čas, tak idem. Vtáčí štebot už nepočuť. Stromy vytvárajú tieň po celej cestičke. všade sú stromy. Na konci chodníka vidím len jeden dom. Je starý a vyzerá

opustene. Idem bližšie. U nás v meste sú iba dokonalé predzáhradky a vystrihané kry do krásnych tvarov. Tu je však iba suchá tráva a vyschnuté kry. Žiadne kvety ani vtáčiky, len samý neporiadok. Vyzerá to, akoby sem už roky nikto nechodil. Niečo ma ťahalo ku dverám, chytám kľučku, otváram dvere a ... vtom som sa tam zjaví akýsi starý pán. Pozerá sa na mňa, akoby som spravila niečo veľmi zlé.

„Kto si a prečo si prišla?“ povedal celkom tichým a zvedavým hlasom.

Myslela som si, že bude viac nahnevany, ved' som bez zaklopania vošla do jeho domu. „Volám sa Angie. Prepáčte, chodievam každý deň tadiaľto domov zo školy, ale nikdy som nevidela túto úzku cestičku, ktorá vedie k vášmu domu.“ hovorím neisto.

„Aha, takže si ma neprišla odtiaľto vyháňať ani nič podobné?“

„Nie, prečo, mala by som?“

„To určite nie, lenže niekedy sem chodia nepravni ľudia a kvôli tomu, že bývam v ústraní, už si o mne myslia všelijaké veci. Niektorí si myslia, že som upír a iní zase, že zombie.“

„Viete, tiež som sa vás trochu zľakla. Vyzerá to tu tak opustene.“

„Bývam tu už veľmi dlho a na to by som to tu opravoval, mám veľa rokov.“

„Aha.“ tvárim sa chápavo.

„Keď chceš, urobím ti čaj.“ Trochu som zneistela. Ved' môže nebezpečný. Ale vyzerá ako slušný, len osamelý pán.

„Vidím, že sa ma bojíš, no nechcem ti ublížiť. Vieš, som tu stále sám a nemám sa s kým porozprávať.“

„Dobre, ale iba na chvíľu, rodičia by sa o chvíľu mohli začať o mňa báť.“

Pomaly vchádzam za ním do domu. Je veľmi veľký s obrovskými točitými schodmi. Na stene visia staré hodiny a celý dom je zariadený starým honosným štýlom. Vnútri to nevyzerá tak zle. Zábradlie na schodoch je krásne ako v paláci, len celé zaprášené. Po schodoch sme sa dostali do obývačky. Sú tu štyri veľké kreslá hnedej farby a na drevenej skrinke stoja fotografie malého dievčatka, peknej mladej ženy (zrejme jej mamy) a muža, ktorý sa dosť podobal na domáceho pána.





„Dáš si zelený alebo ovocný čaj?“

„Zelený, prosím.“ odvetím a ďalej si obzerám všetko okolo seba. Nábytok je úplne odlišný oproti tomu, čo máme doma.

Keď sa ten starý pán vrátil, v rukách má tácku s dvomi šálkami a cukrom.

„Nech sa páči.“ položí tácku na stôl.

„Ďakujem. Môžem sa vás opýtať, ako sa voláte?“

„Charles Diggins, teší ma.“ odvetí.

„Keď ste boli mladší, boli ste asi bohatý? Vyzerá tu to tak honosne.“

„Nerád by som sa chválil, ale áno. Ako mladík som pochádzal z bohatej rodiny a mohol som si dovoliť skoro všetko.“

„To u mňa teda nehrozí.“ vzdychla som.

„Prečo? Máš nejaké starosti?“

„Viete, mám dvoch bratov a sestru. V poslednom čase sa rodičom nedarí, otec nedávno prišiel o prácu.“

„To mi je ľúto, že sa vám nedarí. Ale máš šťastie, že máš bratov a sestru.“

„Ale keď s nimi to je niekedy naozaj veľmi ťažké. Radšej by som bola jedináčik!“

„To je síce možné, ale nič lepšie ako to, že máš niekoho, o koho sa môžeš v budúcnosti oprieť, nie je.“

S jeho názorom som veľmi nesúhlasila, ale neoponovala som mu. „Vy niekoho máte?“

„Bohužiaľ, už nie. Vieš, časom som si uvedomil, že peniaze nie sú v živote všetko. Nikdy ich nesmieš mať veľa, pretože potom sa zameriaš iba na to, aby si ich mala ešte viac.“

„Mne sa však teraz nedarí ani v škole. Dokonca všetky moje bývalé kamarátky sa so mnou prestali rozprávať.“

„S tým ti teda poradiť neviem. Ale vedel by som o niečom inom.“

„O čom?“ nedala mi zvedavosť.

„Nesmieš to však nikomu povedať.“

Tie slová vo mne vzbudili veľkú zvedavosť. Vytiahne na mňa šek s dvomi miliónmi?

Urobil však niečo iné. Postavil sa a ukázal mi, že mám ísť za ním. Viedol ma dolu. Išli sme na koniec dlhej chodby k vysokej drevenej skrini. Otvoril ju, vytiahol z nej nejaké knihy a naboku sa objavila nejaká kalkulačka. Mala som pocit, že snívam. Cítila som sa ako vo filme o Jamesovi Bondovi. Pán Diggins našiel nejaký kód do tej kalkulačky a vtom sme začuli výzvanie. Vyvalila som na neho oči. Skriňa sa celá otvorila a ja som mala prístup do tajnej miestnosti.

„Čo to tu je? Vy ste nejaký tajný agent?“ vybehlo zo mňa.

„Nie, som vynálezca. Spočiatku som tvoril len prístroje na pomoc v domácnosti.“ Vytiahol nejaký obyčajný ovládač od televízora. Bola som sklamaná, veď to vymysleli pred mnohými rokmi. „Veď toto je iba obyčajný ovládač,“ poznamenala som.

„To nie je ovládač na televízor, ale ovládač tvojho života.“ Nezmohla som sa na slovo, iba som na neho vycivene pozerala.

„Vidím, že si dobré dievča, preto ti ho požičiam,“ s úsmevom mi ho podával.

„Ale to nie je možné! Život sa nedá ovládať ovládačom! To je nemožné!“ neverila som.

„Môžeš si ním zmeniť život, dokonca, ak si niečo zaželaš, splní sa ti to.“

Zostala som stáť v nemom úžase. Asi sa mi sníva. „A ako sa to ovláda?“ premohla ma zvedavosť.

„Je to jednoduché. Stačí používať tieto dve tlačidlá. Horné ťa začne posúvať do budúcnosti, dolné do minulosti a to v strede to zastaví.“

Neverila som mu, no i tak som stlačila horné tlačidlo. Odrazu všetko začalo prebiehať veľkou rýchlosťou. Zľakla som sa a stlačila som tlačidlo v strede. Ocitla som sa pred domom pána Diginsa. „Čo sa to stalo?!“ skríkla som.

„Vidíš, že som ťa neklamal. Teraz si skús niečo zaželať,“ posmeľoval ma.

Nemusel mi to dvakrát vravieť. „Želám si veľkú tortu s čučoriedkami a čokoládovou polevou.“ Predo mnou sa zrazu zjavila torta, akú som si želala. „To je geniálne!“ skríkla som.

„Ďakujem za pochvalu. Som rád, že to funguje tak, ako by malo. Teraz si ho môžeš vziať domov. Keď ti pomôže v tvojom živote, ako potrebuješ, prines mi ho späť.“

Neváhala som dlho. Poďakovala som sa a odišla som domov.

Doma to všetko vyzerá normálne. Otec leží na gauči a mama varí večeru.

„Kde si tak dlho bola? spýtala sa ma mama.

„Prepáčte, zabudla som na čas, zastavila som sa na chvíľu u Katilyn.“ klamala som, veď mama o tom, že sa so mnou prestali rozprávať, nevie. Rýchlo bežím do svojej izby a zatvorím dvere. Rozmýšľam, čo by som si želala, no súrodenci ma neustále otravujú. Už na to nemám nervy, zatknem sa v izbe a nahlas vyslovím želanie: „Želám si, aby som bola jedináčik, mala super známky v škole, plno kamarátok a veľa peňazí.“ V dome zostalo akosi ticho. No premohla ma únava, tak som si na chvíľu ľahla.

Ráno som sa prebrala v inej posteli, izbu som zrazu mala ako vo svojich najkrajších snoch. Oblečiem sa a idem dolu po schodoch. Všetko je väčšie a krajšie.

„Dobré ráno, Angie!“ pozdraví ma otec v úhladnom obleku a drahých topánkach.

„Ahoj, ocko, dnes si aký elegantný.“ poznamenám a idem do veľkolepej jedálne, kde už na mňa čakajú chutné raňajky bez kriku súrodencov. Najedla som sa a vtom zbadám, že už je veľa hodín. Rýchlo som schytila tašku a začala som utekať na autobus. Mama ma však zastavila: „Angie, kam bežiš?“ Otočím sa a tam mama stojí v pekných elegantných šatách.

„Na autobus do školy, už je veľa hodín!“ začudovala som sa nad takou zvláštnou otázkou.

„Každé ráno ťa predsa vozím autom. Prečo by si mala ísť tým špinavým autobusom?“

„My máme auto?“ nechápala som.

Mama vyzerala ustarostene: „Nechceš ostať radšej doma? Nie si chorá?“

„Nie, prepáč, len som sa zle vyspala. Môžeme už ísť? Nechcem prísť neskoro.“

Mama si nebola istá, či ma má zobrať k lekárovi alebo do školy, ale tvárila som sa, že som v pohode, tak ma zaviezla do školy. Pri vystupovaní z auta som si všimla, že smerom ku mne beží päť dievčat a vítajú ma, akoby ma roky nevideli. Medzi nimi sú aj Katelyn, Margaret a Vanessa, ktoré sa so mnou predtým nerozprávali.

Prvú hodinu máme biológiu. Keď sa pozriem do žiackej knižky, zistím, že dostávam zo všetkých predmetov iba samé jednotky. To snáď nie je možné. Ten ovládač života naozaj funguje! Všetky prania sa mi splnili! To je ale úžasné!

Takto to pokračuje celé týždne. Mama a o mňa stará ako o malé decko, otec stále nie je doma a v škole som najpopulárnejším dievčaťom. No ja sa necítim dobre. Chýbajú mi súrodenci, chýba mi moja „nenormálna“ rodina so všetkými starosťami. Chýba mi ich skutočná láska, skutočný záujem. Chcem to vrátiť, ale ovládač prestal fungovať.

Vyberiem sa teda za pánom Diginsom. Cestička už nebola taká zarastená i dom vyzeral úplne inak. Zaklopem na veľké dvere a čakám. Na moje veľké prekvapenie mi otvorila dvere mladšia žena: „Ahoj, čo si prosíš?“

„Hľadám pána Diginsa.“ ledva som to zo seba dostala.

„Ten sa pred pár mesiacmi odsťahoval, ale neviem kam.“

„Ďakujem, dovidenia!“

Pani zavrela dvere a ja som ostala celá zmätená. Čo mám teraz robiť? Celý môj život sa zrútil kvôli jednému ovládaču? To teda nie! Nenechám si pokaziť celý svoj život. Ovládač som stisla kľúčovito v ruke. Hodila som ho o zem a zakričala som: „Nech sa všetko vráti naspäť tak, ako to bolo!!!“

Na chvíľu som omdlela. Prebral ma hlas pána Diginsa: „Tak nech sa tak stane! Každý môže dostať druhú šancu podobne ako ja. Ten ovládač som ti dal aj preto, lebo som vedel, že zistíš, čo je správne.“ Hlas sa rozplynul a ja som sa zobudila vo svojej starej posteli. Rýchlo som utekala dolu po schodoch a zistila som, že všetko je tak ako predtým. Mama pripravovala raňajky, otec mi dal pusku na líce a súrodenci sa kľbčili pri raňajkách. Ja som sa zrazu cítila úžasne. „MILUJEM SVOJ ŽIVOT TAKÝ, AKÝ JE A UŽ HO NEPOTREBUJEM NIKDY MENIŤ!“ vykrikla som v strede kuchyne a všetci sa na mňa pozreli s údivom. Usmiala som sa a sadla som si k raňajkám. Už viem, čo je v živote najdôležitejšie. Moja rodina.

obrázok nakreslila Rizo, 8.A

## OSEMSMEROVKA

L	K	M	A	L	I	N	A	O	E
J	Ú	T	N	É	É	B	Z	K	P
A	B	Y	R	Z	I	M	K	S	Š
H	O	R	A	C	R	U	Á	I	I
O	L	B	Y	Z	N	Ď	O	L	L
D	K	K	L	A	K	Z	S	A	T
A	E	I	N	A	V	Á	L	P	O
L	N	Í	F	L	E	D	N	Ú	V
A	P	L	Á	Ž	T	D	K	K	K
N	I	N	V	Y	Y	V	O	D	A

bazén,  
bicykel,  
delfín,  
jahoda,  
klobúk, kvety,  
kúpalisko,  
lod', malina,  
nanuk,  
plávanie, pláž,  
ryba, slnko,  
vlna, voda,  
zmrzlina,  
šiltovka

Správne odpovede ku kvízu o prímorských štátoch: 1.b, 2.a, 3.c, 4.b, 5.a

osemsmerovku vytvorila Andrea Blažeková, 8. A